



GAZETA SZKOLNA INFO DWÓJKI



Nr 50 MAJ 2026 WYDANIE SPECJALNE Z OKAZJI JUBILEUSZU

DRODZY CZYTELNICY!

Pięćdziesiąty numer gazety szkolnej, którą trzymasz dzisiaj w swoim ręku, wydany jest z okazji 30. rocznicy nadania imienia naszej szkole.

Zapraszamy do lektury tego wyjątkowego, jubileuszowego numeru.

30 - LECIE NADANIA IMIENIA KORNELA MAKUSZYŃSKIEGO SZKOLE PODSTAWOWEJ NR2 W LEGIONOWIE

W tym roku w maju obchodzimy bardzo wyjątkowe święto. Jest to jubileusz trzydziestolecia nadania naszej szkole imienia Kornela Makuszyńskiego.

Historia szkoły sięga 1932 roku. Jesteśmy placówką o bogatych tradycjach, kształcąca pokolenia mieszkańców Legionowa i okolic, ale szkoła przez długie lata nie miała swego Patrona, którego imię stałoby się wizytówką szkoły, znakiem rozpoznawczym w lokalnej społeczności i szerszym środowisku.

W latach 1982-1986 dyrektor Anna Wójcik wraz ze społecznością szkolną postanowiła to zmienić i rozpoczęto procedurę zmierzającą do nadania imienia szkole. Pierwszą propozycją była nazwa „Szarych Szeregów”. Niestety mimo włożeniu dużego wysiłku nauczycieli, uczniów i rodziców w prace przy wyborze imienia, ówczesne władze zwierzchnie nie wyraziły zgody na tę propozycję.

Kolejne działania mające na celu wybranie patrona szkoły rozpoczęła dyrektor Pani Hanna Kujawa. 1 lipca 1994 roku rada pedagogiczna podjęła uchwałę o rozpoczęciu akcji „Patron”. Opracowano regulamin wyborów i zgodnie z nim, do pracy zaangażowano nauczycieli, uczniów i rodziców.

Pojawiło się kilka nazwisk zgłaszanych przez społeczność szkolną, między innymi: Józef Piłsudski, Janusz Korczak, Kornel Makuszyński, Kamil Krzysztof Baczyński, Janusz Kusociński, Jan Brzechwa. Spośród tak ciekawych postaci, wybór tego właściwego był trudny. Na lekcjach nauczyciele rozpoczęli prace mające na celu popularyzację wśród uczniów sylwetek powyższych postaci. Zastanawiano się kto byłby najlepszym kandydatem na patrona naszej szkoły. Społeczność szkoły w końcu doszła do wniosku, że najlepiej, aby był to ktoś z pisarzy tworzących literaturę dziecięcą lub młodzieżową. Ogółem głosowały 1142 osoby.

Ze zgłoszonych propozycji wybrano dwóch kandydatów: Janusza Korczaka i Kornela Makuszyńskiego.

Po kilku dniach z propozycji nazwisk, w tajnych wyborach, nadzorowanych przez Samorząd Uczniowski, na patrona naszej szkoły wybrano - Kornela Makuszyńskiego, wybitnego twórcę literatury dla dzieci i młodzieży, którego książki niosą radość, optymizm oraz uczą, że „mądrym być to wielka sztuka, ale dobrym – jeszcze większa”.

Rada Pedagogiczna zatwierdziła jednogłośnie uchwałę w dniu 18.10.1995 wybór Kornela Makuszyńskiego na patrona szkoły. Wybór pozytywnie zaopiniowała Rada Rodziców i Samorząd Uczniowski.

Wniosek projektu nadania Szkole Podstawowej nr 2 imienia Kornela Makuszyńskiego przedstawiono Radzie Miasta, która Uchwałą Nr XXVII/4/96 z dnia 16 lutego 1996 roku, stwierdziła iż z dniem 1 czerwca 1996 roku nadaje się naszej szkole imię Kornela Makuszyńskiego.

31 maja 1996 roku to data, która na stałe zapisała się na kartach historii naszej szkoły. Tego dnia, w budynku szkolnym, o godzinie 10:00 rozpoczęła się długo oczekiwana uroczystość nadania imienia szkole. Sala gimnastyczna wypełniona była po brzegi. Wśród zaproszonych gości nie zabrakło przedstawicieli władz oświatowych, lokalnych samorządowców. Byli między innymi: poseł pani Teresa Dobosz, kurator oświaty Włodzimierz Paszyński, prezydent Legionowa Andrzej Kicman, Przewodniczący Rady Miasta Kazimierz Kurnicki, dyrektorzy legionowskich szkół, duchowieństwo oraz nauczyciele, uczniowie i licznie przybyli rodzice i absolwenci naszej szkoły.



Uroczystość zaszczyliły Poczty Sztandarowe legionowskich szkół (Sp.nr 1, Sp.nr 3, Sp.nr 7, Sp.nr 8, Liceum Ogólnokształcącego) oraz zaproszonej Szkoły Podstawowej nr 229 im Kornela Makuszyńskiego w Warszawie.

Atmosfera była podniosła i pełna emocji. Widoczne było ogromne wzruszenie, gdy poczet sztandarowy po raz pierwszy zaprezentował nowy sztandar szkoły z wyhaftowanym imieniem Kornela Makuszyńskiego i przekazał go na ręce Pani Dyrektor oraz uczniów, którzy jako przedstawiciele społeczności szkolnej zobowiązali się do godnego reprezentowania placówki i pielęgnowania jej tradycji. Sztandar został poświęcony przez księdza dziekana Lucjana Szczeniaka.

Wspólnie odśpiewany hymn państwowy, podkreślił wagę tego historycznego dla naszej placówki dnia. Prezydent miasta, Andrzej Kicman, odczytał akt nadania imienia szkole, po czym po okolicznościowych przemówieniach, nastąpiła część artystyczna, przygotowana przez naszych uczniów.

Zgromadzeni goście z zainteresowaniem i wzruszeniem obejrżeli montaż słowno-muzyczny, przybliżający wszystkim postać Makuszyńskiego. W czasie występu nie zabrakło pięknej recytacji przeplatanej piosenkami w wykonaniu chóru szkolnego i solistów, co stworzyło niezapomnianą atmosferę. Widzowie nagradzali występy gromkimi brawami.

Dla uczczenia tego dnia, były uczeń naszej szkoły, ówczesny dyrektor MOKu, Pan Zenon Durka, skomponował muzykę i napisał słowa hymnu szkoły, który zaśpiewał wspólnie z chórem szkolnym i zyskał brawa od całej społeczności szkolnej.

Kulminacyjnym momentem było oficjalne odświeżenie, na głównym holu szkoły, płaskorzeźby Kornela Makuszyńskiego, wykonanej przez profesora Akademii Sztuk Pięknych (ASP) B. Chmielewskiego. Płaskorzeźbę ufundowali Państwo Anna i Emil Płowieccy, rodzice uczniów naszej szkoły. Płaskorzeźbę poświęcił ksiądz proboszcz Witold Och.

Na zakończenie Pani Dyrektor Hanna Kujawa skierowała słowa podziękowania do wszystkich osób zaangażowanych w organizację wydarzenia, w szczególności do władz samorządowych i oświatowych, duchownych, grona pedagogicznego, rodziców oraz uczniów i dziękowała za liczne przybycie. Dodatkowo ogłosiła, że dzień 1 czerwca będzie obchodzony w naszej szkole jako Dzień Dziecka i Dzień Patrona. Uroczystość była również doskonałą okazją do zapoznania się z codziennym życiem naszej placówki. Przed rozpoczęciem, jak i po zakończeniu oficjalnych obchodów, goście z zainteresowaniem zwiedzali szkołę. Szczególny podziw wzbudzały oryginalne prace plastyczne przygotowane przez uczniów, które ozdobiły sale lekcyjne i korytarze. Twórczość ta, bezpośrednio inspirowana życiem i dorobkiem Patrona, nadała szkole wyjątkowy, artystyczny klimat.

W tym roku mija 30 lat od tamtego wydarzenia. Na przestrzeni minionych lat szkoła nasza przeszła znaczącą metamorfozę. Została rozbudowana, zyskała nowy, atrakcyjny wygląd. W klasach tradycyjne tablice kredowe przeszły do historii. Pojawiły się białe tablice, rzutniki, tablice multimedialne. Szkoła zyskała nowoczesne sale komputerowe, udostępnione uczniom do nauki.

Dawne puste korytarze zamieniły się w przyjazne strefy relaksu, w których uczniowie mają do dyspozycji kolorowe sofy, pufy do wypoczynku, integracji i zabawy. Nauka też wygląda zupełnie inaczej. Wielu uczniów słuchając wspomnień rodziców i dziadków, szeroko otwiera buzie ze zdziwienia, bo dla nich, funkcjonujących w dobie cyfryzacji, brzmią jak historie z innej epoki.

Data **28 maja 2026** roku pod kierownictwem Pani Dyrektor Doroty Kuchty, zaangażowanej w rozwój szkoły, znanej z tworzenia w placówce atmosfery życzliwości i współpracy, z pewnością zapisze się w pamięci wszystkich uczestników jako wspólna jubileusz.



PATRON

Kornel Makuszyński miał bardzo pozytywny stosunek do szkoły, którą określał mianem „matki”. Twierdził, że „każdy ma w życiu dwie matki: tę rodzoną i matkę szkołę”.

Kornel Makuszyński - polski pisarz i felietonista znany jest głównie z twórczości dla dzieci i młodzieży. Urodził się 8 stycznia 1884 roku w Stryju, koło Lwowa. Był jedynym synem, a siódmym z kolei dzieckiem Julii z Ogonowskich i Edwarda Makuszyńskiego. Ojciec osierocił rodzinę, gdy Kornel miał 10 lat. Przez dwa lata Kornel pozostał jeszcze w Stryju, skończył tam pierwszą klasę gimnazjalną, zarabiał na swoje utrzymanie korepetycjami. Potem przeniósł się do Przemyśla, gdzie mieszkał u swych krewnych i kończył drugą klasę gimnazjalną. Młodość spędził we Lwowie. Tam w latach 1898-1903 uczęszczał do IV Gimnazjum im. Jana Długosza i studiował na Uniwersytecie im. Jana Kazimierza na Wydziale Filozoficznym. W wieku 14 lat zaczął pisać wiersze. Pierwsze wiersze opublikował w lwowskim dzienniku „Słowo Polskie”, mając 16 lat. Od 1904 był członkiem redakcji tego dziennika i recenzentem teatralnym. Studiował polonistykę i romanistykę na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. W 1908-1910 kontynuował studia romanistyczne na Sorbonie w Paryżu. W 1910 poznał we Lwowie studentkę biologii Uniwersytetu Lwowskiego, Emilię Bażeńską. Po roku narzeczeństwa, w 1911 Emilia i Kornel pobrali się w Warszawie. Makuszyński w latach 1913-1914 mieszkał w posiadłości jego żony Burbiszki na Litwie. Rozkochany w architekturze zakopiańskiej, przywiózł nawet spod Tatr domek i postawił go w parku dworskim. Tutaj zastała go I wojna światowa. Został aresztowany, internowany wraz z żoną i wywieziony w głąb Rosji. Dzięki staraniom szwagra Michała Bażeńskiego, a także pomocy aktorów Stanisławy Wysockiej i Juliusza Osterwy, zwolniono ich z internowania i pozwolono w 1915 r. zamieszkać w Kijowie, gdzie pisarz został prezesem Związku Literatów i Dziennikarzy Polskich oraz kierownikiem literackim Teatru Polskiego. W 1918 roku Makuszyński wrócili do Polski i zamieszkali w Warszawie, gdzie Makuszyński rozpoczął stałą współpracę z „Rzeczpospolitą”, „Kurierem Warszawskim” i „Warszawianką”. W 1926 roku otrzymał państwową nagrodę literacką za poemat „Pieśń o Ojczyźnie”. Makuszyński kilka miesięcy w roku spędzali w Zakopanem, gdzie pani Emilia leczyła chore płuca. Niestety zmarła w 1926 roku. Pochowano ją na warszawskich Powązkach obok grobu Władysława Stanisława Reymonta, jej przyjaciela. 30 sierpnia 1927 Makuszyński ożenił się powtórnie ze śpiewaczką Janiną Gluzińską. Huczne wesele odbyło się w Zakopanem, w willi Ustronie, należącej wówczas do rodziny Gluzińskich. W 1929 r. w grudniu Kornel Makuszyński ofiarował Sekcji Narciarskiej w Zakopanem kryształowy puchar jako nagrodę przechodnią swego imienia, co w roku 1930 dało początek zawodom narciarskim o „Puchar Kornela Makuszyńskiego”. Obecnie jest to jedna z najstarszych i najbardziej prestiżowych imprez narciarskich dla dzieci i młodzieży w Polsce, zwana potocznie „Koziołkiem Matołkiem”.

W 1931 r. Kornel Makuszyński otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Zakopanego, później Honorowego Członka Związku Górali, przez których był podziwiany, kochany i szanowany.

Pod koniec lat trzydziestych życie Makuszyńskiego podzielone było między Warszawę i Zakopane. Do roku 1936 wynajmował z żoną duże mieszkanie w Alei Róż w Warszawie. Podczas II wojny światowej niemiecka bomba trafiła kamienicę, w której mieszkali Makuszyńscy i zniszczyła rękopisy pisarza oraz zbiory sztuki. Sam Makuszyński ocalał cudem, jednak stracił wszystko. Okupację niemiecką przeżył w Warszawie, podczas powstania warszawskiego współpracował z prasą powstańczą, potem przez obóz w Pruszkowie dotarł do Krakowa i w listopadzie 1944 roku zamieszkał w Zakopanem, już na stałe. Kornel Makuszyński zmarł 31 lipca 1953. Został pochowany na Cmentarzu Zasłużonych na Pękowym Brzyzku w Zakopanem, z białą różą na sercu. Obecnie w Zakopanem w willi „Opolanka”, dawnym mieszkaniu pisarza, znajduje się jego muzeum, w którym pierwszym kustoszem została jego druga żona Janina.

TWÓRCZOŚĆ

Kornel Makuszyński pozostawił po sobie około 70 książek. Są to zbiory wierszy, felietonów, humoresek, recenzji teatralnych, noweli, powieści i komiksów. Doczekały się one przekładów na wiele języków: rosyjski, czeski, angielski, francuski, węgierski, hebrajski, litewski, słowacki i ormiański.

Pojawiły się też adaptacje filmowe.

W bogatym dorobku Kornela Makuszyńskiego znajdują się książki, które chętnie czytane są przez dzieci, młodzież i dorosłych. Jego barwne, pogodne, pełne optymizmu utwory bawią i śmieszą czytelników, a przy tym uczą, jak radzić sobie w świecie, który nie zawsze jest wesoły i bez troski.

Do najważniejszych i najbardziej znanych dzieł młodzieżowych Kornela Makuszyńskiego należą:

- „Szatan z siódmej klasy”
- „Awantura o Basię”
- „Panna z mokrą głową”
- „O dwóch takich, co ukradli księżyc”
- „Szaleństwa panny Ewy”
- „Przyjaciel wesołego diabła”

Osobne miejsce w pisarstwie Makuszyńskiego zajmowały zaś utwory dla najmłodszych.

„120 przygód Koziołka Matołka” jest uznawane za jeden z pierwszych i najważniejszych polskich komiksów dla dzieci. Wydana po raz pierwszy w 1932 roku pozycja składa się z rysunkowych historyjek z fabułą pisaną wierszem, opowiadających o zabawnej, niekończącej się podróży do Pacanowa, gapowatego Koziołka Matołka. Kornel Makuszyński to postać niezwykła w polskiej literaturze, często określana mianem przyjaciela dzieci. Mimo że sam nie miał własnych dzieci, był pisarzem, który jak nikt inny rozumiał dziecięcy świat, a jego twórczość cechowała miłość do młodego czytelnika. Większość swojej twórczości poświęcił dzieciom i młodzieży.